PID UOHSX00N13S1
Č. j. ÚOHS-22492/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0339/2026/VZ
Datum, místo 24. 6. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 15. 5. 2026 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, IČO 72053119, se sídlem Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň,
- navrhovatel – Silverton s.r.o., IČO 24283410, se sídlem Za zastávkou 373, 109 00 Praha 10 – Dolní Měcholupy, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 5. 6. 2026 Mgr. Danielem Marouškem, advokátem, ev. č. ČAK 16857, se sídlem Ježnická 2388/23a, 794 01 Krnov,
- vybraný dodavatel – společníci společnosti „PS II/145 Anín“
    - Saferoad Restraint Systems s.r.o., IČO 25229761, se sídlem Plzeňská 666, 330 21 Líně, jako vedoucí společník,
    - VIALIT SOBĚSLAV spol. s r.o., IČO 14504456, se sídlem Na Švadlačkách 478, 392 01 Soběslav, jako společník, ve správním řízení zastoupen na základě smlouvy o společnosti ze dne 10. 3. 2026 cit. vedoucím společníkem,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Protismyková úprava II/145 Anín“ ve zjednodušením podlimitním řízení zahájeném dne 18. 2. 2026 uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele pod systémovým číslem P26V00000073,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, IČO 72053119, se sídlem Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň – **nedodržel při zadávání veřejné zakázky „Protismyková úprava II/145 Anín“** ve zjednodušením podlimitním řízení zahájeném dne 18. 2. 2026 uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele pod systémovým číslem P26V00000073, **pravidlo pro vyřizování námitek stanovené v § 245 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **když se v odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. 5. 2026 o námitkách navrhovatele Silverton s.r.o.**, IČO 24283410, se sídlem Za zastávkou 373, 109 00 Praha 10 – Dolní Měcholupy, **ze dne 23. 4. 2026**, jež byly jmenovanému zadavateli doručeny téhož dne, **podrobně a srozumitelně nevyjádřil k námitce** jmenovaného navrhovatele, v níž navrhovatel namítal, **že se zadavatel při posouzení splnění podmínek technické kvalifikace** dle bodu 17.4.1. zadávací dokumentace, a to minimálního finančního objemu referenčních zakázek **vybraného dodavatele – společníků společnosti „PS II/145 Anín“, kterými jsou Saferoad Restraint**

Systems s.r.o., IČO 25229761, se sídlem Plzeňská 666, 330 21 Líně, **a VIALIT SOBĚSLAV spol. s r.o.**, IČO 14504456, se sídlem Na Švadlačkách 478, 392 01 Soběslav, kteří za účelem získání předmětné veřejné zakázky uzavřeli dne 10. 3. 2026 „Smlouvu o společnosti" – **nezabýval tím, zda u referenční zakázky „I/4 Houžná – Hliniště" byl naplněn minimální finanční limit pro referenční zakázku, když součástí referenčního plnění bylo i zhotovení vodorovného dopravního značení**, **a dále že zadavatel neověřil, zda zbývající dvě předložené referenční zakázky, tj. „Mikrokoberce v PK 2020–2024, rok 2022" a „Mikrokoberce v PK 2020-2024, rok 2023"**, **představují samostatné veřejné zakázky nebo se jedná o souhrn dílčích plnění realizovaných na základě rámcových smluv**, **čímž se výše uvedené rozhodnutí o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů**.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, **příspěvková organizace**, IČO 72053119, se sídlem Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 263 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ruší rozhodnutí zadavatele ze dne 5. 5. 2026 o námitkách navrhovatele – Silverton s.r.o**., IČO 24283410, se sídlem Za zastávkou 373, 109 00 Praha 10 – Dolní Měcholupy – **ze dne 23. 4. 2026**, které byly jmenovanému zadavateli v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „Protismyková úprava II/145 Anín" ve zjednodušením podlimitním řízení zahájeném dne 18. 2. 2026 uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele pod systémovým číslem P26V00000073 doručeny téhož dne.

III.

Zadavateli – Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, **příspěvková organizace,** IČO 72053119, se sídlem Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň – **se podle § 263 odst. 8 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. ÚOHS-S0339/2026/VZ** ve věci návrhu navrhovatele – Silverton s.r.o., IČO 24283410, se sídlem Za zastávkou 373, 109 00 Praha 10 – Dolní Měcholupy – ze dne 15. 5. 2026 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů citovaného zadavatele **ukládá zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku „Protismyková úprava II/145 Anín"** zadávanou ve zjednodušením podlimitním řízení zahájeném dne 18. 2. 2026 uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele pod systémovým číslem P26V00000073.

IV.

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **se zadavateli – Správa a údržba silnic Plzeňského kraje**, příspěvková organizace, IČO 72053119, se sídlem Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň – **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč** (třicet tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, IČO 72053119, se sídlem Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) dne 18. 2. 2026 uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele pod systémovým číslem P26V00000073 zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Protismyková úprava II/145 Anín“ (dále jen „zadávací řízení“ nebo „veřejná zakázka“).

2. Podle odst. 3.1. zadávací dokumentace ze dne 17. 2. 2026 (dále jen „zadávací dokumentace“) je předmětem veřejné zakázky realizace stavebních prací projektu „Protismyková úprava II/145 Anín“.

3. Podle odst. 4.1. zadávací dokumentace činí předpokládaná hodnota veřejné zakázky 6 804 000 Kč bez DPH.

4. Podle stručného popisu předmětu veřejné zakázky v odst. 5.1. zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky vyhotovení bezpečnostní protismykové úpravy povrchu vozovky: bezpečnostní protismyková úprava – světle šedá, dvousložkový tenkovrstvý materiál splňující požadavky TP 213[1] s kamenivem frakce 1/3.

5. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem stanovena do 11. 3. 2026 do 9:00 hod. Ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel mj. nabídku od společníků společnosti „Silverton s.r.o. – NVB LINE s.r.o. – 3K značky s.r.o.“, kterými jsou Silverton s.r.o., IČO 24283410, se sídlem Za zastávkou 373, 109 00 Praha 10 – Dolní Měcholupy, jako správce společnosti, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 5. 6. 2026 Mgr. Danielem Marouškem, advokátem, ev. č. ČAK 16857, se sídlem Ježnická 2388/23a, 794 01 Krnov (dále jen „navrhovatel“), NVB LINE s.r.o., IČO 26979675, se sídlem Cukrovar 716, 768 21 Kvasice, jako společník, a 3K značky s.r.o., IČO 25056271, se sídlem Jiráskova 1519, 251 01 Říčany, jako společník, kteří za účelem získání předmětné veřejné zakázky uzavřeli dne 9. 3. 2026 „Smlouvu o společnosti,“ a dále nabídku od společníků společnosti „PS II/145 Anín“, kterými jsou Saferoad Restraint Systems s.r.o., IČO 25229761, se sídlem Plzeňská 666, 330 21 Líně, jako vedoucí společník, a VIALIT SOBĚSLAV spol. s r.o., IČO 14504456, se sídlem Na Švadlačkách 478, 392 01 Soběslav, jako společník, kteří za účelem získání předmětné veřejné zakázky uzavřeli dne 10. 3. 2026 „Smlouvu o společnosti“ (dále jen „vybraný dodavatel“). Dne 15. 4. 2026 zadavatel rozhodnutím, které téhož dne uveřejnil na svém profilu zadavatele, rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, a to nabídky vybraného dodavatele (dále jen „rozhodnutí o výběru dodavatele“).

6. Dne 23. 4. 2026 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele z téhož dne, které směřovaly proti rozhodnutí o výběru dodavatele (dále jen „námitky“).

7. Zadavatel námitky navrhovatele rozhodnutím ze dne 5. 5. 2026 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, odmítl.

[1] Technické podmínky – Bezpečnostní protismykové úpravy povrchů vozovek (dále jen „TP 213“)

8. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s rozhodnutím o námitkách neztotožnil, podal dne 15. 5. 2026 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

9. Návrh navrhovatele směřuje proti rozhodnutí o výběru dodavatele, neboť dle přesvědčení navrhovatele zadavatel nesprávně posoudil splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, konkrétně splnění podmínek technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. a) zákona.

10. Z obsahu návrhu přitom vyplývá, že navrhovatel zpochybňuje splnění zadávacích podmínek vybraným dodavatelem ve dvou rovinách. Jednak namítá, že předložené referenční zakázky vybraného dodavatele neodpovídají požadavkům na protismykovou úpravu ve smyslu technických podmínek TP 213, jednak zpochybňuje splnění finančního limitu pro tyto referenční zakázky, když podle něj není zřejmé, zda tyto referenční zakázky dosáhly finančního objemu ve výši alespoň 3 400 000 Kč bez DPH.

11. Navrhovatel namítá, že vybraný dodavatel nesplnil zadávací podmínku, podle níž byl povinen předložit seznam alespoň 3 stavebních prací obdobného charakteru, z nichž každá musela dosahovat hodnoty nejméně 3 400 000 Kč bez DPH.

12. Na danou skutečnost poukazuje navrhovatel u referenční zakázky „I/4 Houžná – Hliniště“ z důvodu, že z jejího popisu není zřejmé, jaký finanční objem plnění odpovídajícího předmětu veřejné zakázky byl tímto dodavatelem skutečně realizován, jelikož část plnění tvořily práce spočívající ve vodorovném dopravním značení a pouze část plnění spočívalo v pokládce mikrokoberce.

13. Ve vztahu k dalším dvěma referenčním zakázkám vybraného dodavatele navrhovatel uvádí, že není zřejmé, zda se jedná o jednotlivé samostatné zakázky, nebo o souhrn dílčích plnění realizovaných na základě rámcové dohody.

14. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel se těmito skutečnostmi nezabýval, když v rozhodnutí o námitkách pouze obecně uvedl, že si splnění kvalifikačních požadavků ověřil, aniž by uvedl, z jakých konkrétních dokumentů vycházel, jaké konkrétní hodnoty zjistil a jakým způsobem vymezil relevantní část plnění započitatelnou do požadovaného finančního limitu.

15. Navrhovatel současně uvádí, že vybraný dodavatel nesplnil požadavky zadávací dokumentace kladené na referenční zakázky z hlediska technické specifikace, neboť podle jeho názoru reference předložené vybraným dodavatelem neodpovídají požadavkům na protismykovou úpravu povrchů vozovek dle technických podmínek TP 213. Navrhovatel namítá, že reference vybraného dodavatele se týkají realizace mikrokoberců, které nejsou technologicky ani funkčně ekvivalentní bezpečnostní protismyskové úpravě povrchu vozovek, přičemž zadavatel se touto skutečností při posouzení splnění podmínek technické kvalifikace nezabýval.

16. Současně navrhovatel brojí proti (ne)vypořádání jeho námitek zadavatelem.

17. Závěrem navrhovatel navrhuje, aby Úřad uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele a zrušení rozhodnutí o námitkách. Navrhovatel rovněž navrhuje, aby Úřad uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

18. Úřad obdržel návrh dne 15. 5. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Předmět správního řízení je vymezen obsahem návrhu.

19. Účastníky správního řízení jsou podle § 256 zákona:

    - zadavatel,
    - navrhovatel a
    - vybraný dodavatel.

20. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 19. 5. 2026.

21. Dne 25. 5. 2026 Úřad obdržel od zadavatele vyjádření k návrhu (dále jen „vyjádření zadavatele k návrhu“) a část dokumentace o zadávacím řízení. Dne 29. 5. 2026 Úřad obdržel od zadavatele další část dokumentace o zadávacím řízení.

Vyjádření zadavatele k návrhu

22. Zadavatel setrvává na svých závěrech uvedených v rozhodnutí o námitkách a považuje svůj postup za zákonný.

23. Zadavatel ve svém vyjádření ve vztahu k technickým podmínkám a technické kvalifikaci uvádí, že nesouhlasí se závěry navrhovatele, neboť dle zadavatele „*[n]avrhovatel směšuje dvě zcela rozdílné kategorie – požadavky na technickou kvalifikaci a požadavky na vlastní předmět plnění Veřejné zakázky.*“ Zadavatel k tomu uvádí, že »*[n]avrhovatel ve své argumentaci vychází z nesprávného předpokladu, že požadavky na technickou kvalifikaci musí být obsahově a technologicky totožné s vlastním předmětem plnění Veřejné zakázky. Takový výklad však neodpovídá systematice ani účelu ZZVZ. Ten důsledně rozlišuje mezi podmínkami kvalifikace k účasti na zadávacím řízení a mezi technickými podmínkami vymezujícími samotný předmět budoucího plnění. Předmětem Veřejné zakázky „je vyhotovení bezpečnostní protismykové úpravy povrchu vozovky: bezpečnostní protismyková úprava – světle šedá, dvousložkový tenkovrstvý materiál splňující požadavky TP 213 s kamenivem frakce 1/3.“ (čl. 5.1. ZD). Technické podmínky (čl. 6. ZD) určují, jaké konkrétní plnění (v jaké kvalitě) má být Zadavateli poskytnuto. Čl. 6.1. ZD, na který Navrhovatel ve svém Návrhu rovněž odkazuje, stanoví následující: „Pro zajištění kvality prací bude stavba provedena v souladu s technickými kvalitativními podmínkami Ministerstva dopravy (TKP), platnými ČSN, technickými podmínkami Ministerstva dopravy (TP), vzorovými listy staveb pozemních komunikací (VL) a technologickými předpisy a postupy pro použité technologie platnými v době realizace předmětu plnění.“ Citované ustanovení ZD dává odpověď na otázku, jakým způsobem má být budoucí dílo provedeno a jaké technické normy a předpisy musí být při jeho realizaci dodrženy. Nejedná se však o ustanovení upravující technickou kvalifikaci dodavatelů dle § 79 ZZVZ. Skutečnost, že výsledné plnění musí být realizováno v souladu s TP 213 a dalšími technickými předpisy, sama o sobě neznamená, že i referenční stavební práce předkládané k prokázání technické kvalifikace musí být technologicky identické nebo realizované výlučně dle TP 213. Takový požadavek Zadavatel v ZD nestanovil. Jeho dovozování ze strany Navrhovatele představuje nepřípustné směšování*

technických podmínek vlastního plnění Veřejné zakázky s podmínkami prokazování způsobilosti Vybraného dodavatele tuto Veřejnou zakázku řádně a včas realizovat.«

Další průběh správního řízení

24. Usnesením ze dne 27. 5. 2026 Úřad určil zadavateli lhůtu pro podání informace o dalších úkonech, které provede zadavatel v průběhu správního řízení v zadávacím řízení, a pro zaslání té části dokumentace o zadávacím řízení, která by při takovém úkonu byla pořízena.

25. Usnesením ze dne 4. 6. 2026 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

26. Dne 15. 6. 2026 Úřad obdržel od zadavatele vyjádření k podkladům rozhodnutí (dále jen „vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí").

27. Dne 15. 6. 2026 Úřad obdržel vyjádření k podkladům rozhodnutí rovněž od navrhovatele (dále jen „vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí").

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí

28. Zadavatel ve svém vyjádření plně odkazuje na své rozhodnutí o námitkách a své vyjádření k návrhu.

29. Zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že *»[d]le čl. 17.4.1. písm. a) ZD byl účastník předmětného zadávacího řízení povinen doložit seznam „nejméně 3 stavebních prací obdobného charakteru…" Zadavatel tak nepožadoval doložení stavebních prací technologicky identických s budoucím plněním Veřejné zakázky. Takový požadavek by totiž vedl k nepřiměřenému a diskriminačnímu omezení hospodářské soutěže.«*

30. Zadavatel dále uvádí, že *»[p]ři posouzení technické kvalifikace účastníka „PS II/145 Anín – sdružení společností Saferoad Restraint Systems s.r.o. + VIALIT SOBĚSLAV spol. s r.o." (dále jen „Vybraný dodavatel"), vycházel z materiální a funkční obdobnosti předložených referencí. Navrhovatel zde směšuje dvě rozdílné kategorie – požadavky na technickou kvalifikaci a požadavky na vlastní předmět plnění Veřejné zakázky. Skutečnost, že doložené reference spočívaly v realizaci dvouvrstvého mikrokoberce, sama o sobě nevylučuje jejich posouzení jako stavebních prací obdobného charakteru ve smyslu ZD. Zadavatel je přesvědčen, že Vybraný dodavatel disponuje dostatečnými zkušenostmi, odborností a kapacitami k řádné realizaci Veřejné zakázky. Kvalifikační kritéria v ZD byla vědomě nastavena „tak, aby umožňovala účast skutečně všem objektivně způsobilým dodavatelům." (Stručný průvodce zadavatele světem veřejných zakázek, 1. díl, ILHS – Informační listy ÚOHS, 2019)*

    Zadavatel současně ověřil skutečný obsah, rozsah i finanční hodnotu všech předložených referencí. U reference „I/4 Houžná – Hliniště" bylo ověřeno, že rozhodující část finančního plnění připadla na realizaci dvouvrstvého mikrokoberce a že hodnota relevantního plnění zde převyšovala požadovaný minimální limit. Ve vztahu k referencím Vybraného dodavatele realizovaným na základě rámcové smlouvy připomíná Zadavatel následující. Prostřednictvím registru smluv si Zadavatel pečlivě ověřil, že se v daném případě jednalo o samostatná plnění realizovaná na základě dílčích objednávek. Každé z těchto jednotlivých plnění (samostatně) splňovalo požadavky ZD z hlediska věcného i finančního rozsahu.«

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí

31. Navrhovatel ve svém vyjádření setrvává na své dosavadní argumentaci a uvádí, že zadavatel ve svém vyjádření k návrhu nesprávně interpretuje obsah jeho námitek, když tvrdí, že navrhovatel směšuje požadavky na technickou kvalifikaci a požadavky na samotné plnění veřejné zakázky. Navrhovatel uvádí, že zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně vymezil stavební práce obdobného charakteru jako protismykovou úpravu povrchů vozovek, přičemž z tohoto vymezení podle navrhovatele jednoznačně vyplývá, že referenční zakázky musí spočívat právě v realizaci protismykových úprav.

32. Navrhovatel ve vztahu k posouzení finančního objemu referenčních zakázek namítá, že zadavatel ani ve svém vyjádření k návrhu neuvedl žádné konkrétní údaje, z nichž by bylo možné ověřit splnění minimálního finančního limitu. Podle navrhovatele zadavatel setrvává pouze u obecného tvrzení, že si rozhodné skutečnosti „ověřil", aniž by specifikoval, z jakých podkladů vycházel, jaké konkrétní hodnoty zjistil a jakým způsobem vyhodnotil podíl jednotlivých částí plnění. Navrhovatel v této souvislosti zdůrazňuje, že právě otázka finančního rozsahu referenčních zakázek a rozlišení jednotlivých složek plnění byla klíčovým bodem jeho námitek, přičemž zadavatel tuto argumentaci podle jeho názoru nevypořádal ani v rozhodnutí o námitkách, a ani následně v průběhu správního řízení.

33. Navrhovatel proto nadále trvá na tom, že rozhodnutí zadavatele o námitkách je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a navrhuje, aby Úřad uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele i rozhodnutí o námitkách, případně ve zrušení zadávacího řízení.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

34. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření předložených účastníky řízení rozhodl o tom, že zadavatel při vyřizování námitek navrhovatele postupoval v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, a proto přistoupil ke zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

35. Podle § 241 odst. 1 zákona námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel"). Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 zákona nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1 zákona; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5 zákona.

36. Podle § 241 odst. 2 písm. a) zákona se námitky podle § 241 odst. 1 zákona podávají písemně a lze je podat proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté zákona, včetně stanovení zadávacích podmínek; námitky však nelze podat proti postupu podle § 109 odst. 3 zákona.

37. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí o odmítnutí námitek musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Dojde-li k odmítnutí námitek podle odstavce 3, postačí odůvodnění ve vztahu ke splnění podmínek pro jejich odmítnutí. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.

38. Podle § 245 odst. 2 zákona platí, že pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.

39. Podle § 263 odst. 5 zákona platí, že je-li rozhodnutí o námitkách, jímž byly námitky odmítnuty, učiněné v rozporu s § 245 odst. 3 zákona nebo je-li odůvodnění rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, může Úřad uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách; v takovém případě platí, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Tyto nové námitky nemůže zadavatel odmítnout jako opožděné.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

40. Podle odst. 5.1. zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky „*vyhotovení bezpečnostní protismykové úpravy povrchu vozovky: bezpečnostní protismyková úprava – světle šedá, dvousložkový tenkovrstvý materiál splňující požadavky TP 213 s kamenivem frakce 1/3.*“

41. Podle odst. 6.1. zadávací dokumentace pro zajištění kvality prací bude stavba provedena v souladu s technickými kvalitativními podmínkami Ministerstva dopravy (TKP), platnými ČSN, technickými podmínkami Ministerstva dopravy (TP), vzorovými listy staveb pozemních komunikací (VL) a technologickými předpisy a postupy pro použité technologie platnými v době realizace předmětu plnění.

42. Podle odst. 6.6. zadávací dokumentace je vybraný dodavatel „*povinen před podpisem smlouvy předložit zadavateli doklady prokazující shodu požadovaného postupu s požadovanou technickou normou nebo technickým dokumentem. V tomto případě se jmenovitě jedná o TP 213 a TP 114.*“

43. Podle bodu 17.4.1. zadávací dokumentace „*účastník zadávacího řízení předloží k prokázání splnění kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. a) ZZVZ:*

    a) *Seznam nejméně 3 stavebních prací obdobného charakteru, každá v hodnotě nejméně 3,4 mil. Kč bez DPH, provedených účastníkem zadávacího řízení za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení. Za stavební práce obdobného charakteru zadavatel považuje protismykovou úpravu povrchů vozovek dle zhotovitelem přiloženého Technologického předpisu nebo postupy platnými pro použité technologie schválenými dle místních platných norem.*

    b) *Osvědčení objednatele o provedení stavebních prací uvedených v seznamu dle písm. a) tohoto článku ZD; osvědčení musí obsahovat údaj o tom, zda byly stavební práce řádně*

poskytnuty a dokončeny a současně, pokud byly stavební práce provedeny společně více dodavateli, musí být z osvědčení zřejmé, jaké práce byly provedeny účastníkem zadávacího řízení a jaký byl jejich rozsah a hodnota."

44. Z Protokolu o posouzení splnění podmínek účasti dle § 39 odst. 4 zákona ze dne 14. 4. 2026 (dále jen „protokol o posouzení splnění podmínek účasti") vyplývá, že vybraný dodavatel k prokázání splnění technické kvalifikace předložil tři referenční zakázky, a to:

1) referenční zakázku *„(...) I/4 Houžná – Hliniště, mikrokoberec, ŘSD, pokládka dvouvrstvého mikrokoberce, vč. obnovy VDZ, 19. 7. 2023, 10 834 351,20 Kč bez DPH*" (dále jen „reference 1"),

2) referenční zakázku *„(...) Mikrokoberce v PK 2020–2024, ŘSD, pokládka dvouvrstvého mikrokoberce vč. spojovacího postřiku rok 2022, 2022, 5 677 653,24 Kč bez DPH*" (dále jen „reference 2"),

3) referenční zakázku *„(...) Mikrokoberce v PK 2020–2024, ŘSD, pokládka dvouvrstvého mikrokoberce vč. spojovacího postřiku rok 2023, 2023, 4 917 418,32 Kč bez DPH*" (dále jen „reference 3").

Obsah námitek

45. Navrhovatel v námitkách namítal, že zadavatel pochybil při posouzení splnění zadávací podmínky stanovené v čl. 17.4.1 zadávací dokumentace, neboť podle jeho názoru „*existují důvodné pochybnosti o tom, že vybraný dodavatel splnil podmínky zadávací dokumentace Zakázky a zákona. Podle přesvědčení naší společnosti vybraný uchazeč tyto podmínky nesplnil, a to zejména podmínky technické kvalifikace.*"

46. Podle navrhovatele zadavatel nedostatečně posoudil splnění požadavku na minimální finanční objem referenčních zakázek vybraného dodavatele, neboť z předložených referencí nelze jednoznačně dovodit splnění této zadávací podmínky. Konkrétně navrhovatel uvádí, že „*[v] případě referenční zakázky pod bodem 1. (...) není jasné, v jakém objemu z celkového finančního plnění tvořilo z dané zakázky VDZ* (vodorovné dopravní značení, pozn. Úřadu)*, tudíž nelze v takovém případě jednoznačně dovodit splnění hodnoty referenční zakázky podle požadavku zadavatele na min. objem ve výši 3,4 mil. Kč bez DPH. V případě referenčních zakázek pod body 2. a 3. navíc jde o plnění za vícero kalendářních roků, aniž by bylo zřejmé, zda se jedná o jednu zakázku jako celek, anebo jde o sečtení několika zakázek dohromady (tedy o souhrn plnění jednotlivých zakázek za daná léta dohromady), a tedy ani v těchto případech nelze jednoznačně dovodit splnění hodnoty referenční zakázky podle požadavku zadavatele na min. objem ve výši 3,4 mil. Kč bez DPH za jednu zakázku.*"

47. Navrhovatel v námitkách současně namítal, že v případě všech tří referencí, které vybraný dodavatel předložil zadavateli k prokázání splnění technické kvalifikace, šlo o „*pouhou pokládku dvouvrstvého mikrokoberce, vč. spojovacího postřiku, což však vůbec neodpovídá technických a technologickým požadavkům na protismykovou úpravu ve smyslu povinného příslušného technologického předpisu, tj. TP 213 - Bezpečnostní protismykové úpravy povrchů vozovek, neboť v případě prací uváděných vybraným dodavatelem jde o pokládku klasického asfaltového mikrokoberce, a nikoli o pokládku protismykové úpravy (BPÚ). Stavební práce uváděné vybraným dodavatelem tedy nemohou z podstaty věci naplnit podmínky technické kvalifikace stanovené zadavatelem pro danou Zakázku.*"

Obsah rozhodnutí o námitkách

48. V úvodu rozhodnutí o námitkách zadavatel uvedl, že námitky navrhovatele přezkoumal v souladu s § 245 odst. 1 zákona.

K námitce směřující proti nedostatečnému posouzení splnění požadavku na minimální finanční objem referenčních zakázek vybraného dodavatele

49. Zadavatel k námitce navrhovatele směřující k nedostatečnému posouzení splnění požadavku na minimální finanční objem referenčních zakázek vybraného dodavatele uvádí, že si „*důkladně a zodpovědně ověřil, v jakém objemu z celkového finančního plnění tvořilo u Reference 1 vodorovné dopravní značení a kolik dvouvrstvé mikrokoberce. Zadavatel tak učinil na základě podkladů předložených Vybraným dodavatelem i dalších dostupných dokumentů, zejména soupisů prací vztahujících se k Referenci 1.*

    Na základě těchto podkladů dospěl Zadavatel k závěru, že rozhodující část finančního plnění u Reference 1 připadá na realizaci dvouvrstvého mikrokoberce, zatímco práce VDZ tvoří pouze doplňkové, objemově i finančně méně významné plnění. Jinak řečeno, i při zohlednění těchto doplňkových prací je zřejmé, že hodnota samotného relevantního plnění odpovídajícího požadavkům ZD (tj. realizace dvouvrstvého mikrokoberce) přesahuje Zadavatelem požadovaný minimální finanční limit.“

    Zadavatel dále uvádí, že „*v případě Reference 2 i Reference 3 se vždy jedná o samostatné plnění. To bylo realizováno na základě jednotlivé dílčí objednávky vystavené v kontextu rámcové smlouvy. Každé z těchto plnění samostatně splňuje požadavky na prokázání technické kvalifikace dle ZD, a to jak z hlediska věcného, tak finančního rozsahu. Zadavatel v této souvislosti zdůrazňuje, že účelem požadavku na prokázání technické kvalifikace je ověřit reálnou schopnost dodavatele realizovat plnění obdobného charakteru, rozsahu a složitosti. Tento účel je v posuzovaném případě naplněn, neboť jednotlivá dílčí plnění realizovaná na základě rámcové smlouvy představují fakticky i ekonomicky samostatné stavební zakázky, které byly realizovány v odpovídajícím rozsahu a kvalitě.*

50. *V posuzovaném případě Zadavatel ověřil, že Reference 2 i Reference 3 představují samostatná plnění realizovaná na základě jednotlivých dílčích objednávek. Zadavatel provedl lustraci v registru smluv, která potvrdila, že se v případě předmětné smlouvy s Vybraným dodavatelem skutečně jednalo o samostatná plnění. Nedošlo tedy k „sečtení několika zakázek dohromady“, jak zmiňuje Stěžovatel. Vybraný dodavatel doložil jednotlivé stavební práce, které všechny odpovídají svým charakterem, rozsahem i hodnotou požadavkům stanoveným v ZD.*“

K námitce směřující proti nesplnění technické kvalifikace s ohledem na předmět realizovaného referenčního plnění

51. Zadavatel k námitce navrhovatele směřující k nesplnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem ve vztahu k realizovanému plnění v rámci referenčních zakázek, které spočívaly v pokládce mikrokoberce, uvádí, že »*požadavek na technickou kvalifikaci nebyl formulován jako požadavek na doložení totožné technologie, nýbrž jako požadavek na doložení stavebních prací „obdobného charakteru“.*« K čemuž zadavatel dále uvádí, že »*[p]ojem „obdobný charakter“ nelze vykládat jako absolutní totožnost, což dokládá i odborná literatura: „účelem nastavení kvalifikačních kritérií není ověřovat, zda dodavatel v minulosti realizoval veřejnou zakázku či veřejné zakázky s naprosto totožným předmětem plnění, ale cílem zadavatele má být ověření*

způsobilosti dodavatele, to znamená, zda má dodavatel mimo jiné potřebné know-how a dostatek jak personálních, tak například technologických či strojních kapacit za účelem eliminace hrozby, že by vybraný dodavatel nakonec nebyl schopen veřejnou zakázku řádně plnit… Zadavatel musí připustit všechna řešení, která jsou schopna uspokojit jeho potřeby." (Stručný průvodce zadavatele světem veřejných zakázek, 1. díl, ILHS – Informační listy ÚOHS, 2019) Z uvedeného vyplývá, že při posuzování splnění technické kvalifikace je rozhodující materiální podobnost a relevantní zkušenost dodavatele s daným typem plnění, nikoli formální shoda s konkrétním technickým předpisem.

Zadavatel proto při posouzení referencí vycházel z toho, zda předložené práce vykazují z hlediska svého výsledného efektu a funkčních vlastností schopnost zlepšit protismykové vlastnosti povrchů vozovek ve smyslu ZD. Skutečnost, že mikrokoberec není totožný s bezpečnostní protismykovou úpravou dle TP 213, sama o sobě neznamená, že nemůže být považován za práci obdobného charakteru ve smyslu kvalifikačního požadavku. (…)

Stěžovatel ve svých Námitkách podrobně popisuje rozdíly mezi dvouvrstvým emulzním mikrokobercem a BPÚ. Zadavatel toto technické rozlišení nezpochybňuje v tom smyslu, že se jedná o různé technologické postupy. Zadavatel současně připouští, že jednotlivé technologie mohou vykazovat rozdíly například v použitých pojivech, skladbě vrstev či ve způsobu aplikace. Uvedené technické odlišnosti však samy o sobě nejsou rozhodující pro posouzení splnění technické kvalifikace, neboť Zadavatel nepožadoval totožnost technologického řešení, ale doložení stavebních prací obdobného charakteru.

Rozhodné tedy je, jakým způsobem Zadavatel vymezil požadavek na technickou kvalifikaci v ZD, zda požadoval výhradně zkušenost s technologií dle TP 213, nebo zda umožňoval širší okruh referenčních stavebních prací obdobného charakteru. Zveřejněná ZD připouštěla protismykovou úpravu povrchů vozovek dle technologického předpisu nebo dle postupů platných pro použité technologie schválených dle místně platných norem. Takto formulovaný požadavek zjevně nevylučuje existenci různých technologických řešení, pokud naplňují požadovaný charakter stavebních prací.

Jak bylo rozebráno výše, účelem požadavku na technickou kvalifikaci není prokázání zkušenosti s identickou technologií, ale ověření, zda dodavatel disponuje dostatečnou odborností a zkušeností s realizací stavebních prací obdobného charakteru. Tento účel by byl popřen, pokud by byl pojem „obdobný charakter" uvedený v ZD vykládán jako požadavek na technologickou totožnost.«

Právní posouzení

52. Úřad ve vztahu k samotnému rozhodování o návrhu navrhovatele nejprve uvádí, že s ohledem na skutečnost, že navrhovatel ve svém návrhu namítá mimo jiné nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, zabýval se Úřad předně právě posouzením toho, zda zadavatel při vypořádání námitek postupoval v souladu s požadavky plynoucími z § 245 odst. 1 zákona.

53. Úřad s ohledem na skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení konstatuje, že námitky byly podány řádně a včas, oprávněnou osobou a obsahují veškeré náležitosti ve smyslu § 244 zákona, tudíž zadavatel byl povinen skutečnosti v nich uvedené věcně vypořádat v souladu s § 245 odst. 1 zákona.

54. Úřad v obecné rovině uvádí, že námitky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, tedy tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010–159), podle které požadavek transparentnosti „*není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“ Tato povinnost zadavatele odvoditelná již ze samotných základních zásad zadávání veřejných zakázek je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem na to, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedeným (s výjimkou situací, kdy jsou námitky odmítnuty z procesních důvodů dle ustanovení § 245 odst. 3 zákona a postačuje odůvodnění ve vztahu ke splnění podmínek pro jejich odmítnutí dle uvedeného ustanovení).

55. Přímo ze zákonného ustanovení tedy plyne, že zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za nedostatečné sdělení je přitom možno považovat např. obecné konstatování, že se namítaného pochybení zadavatel nedopustil, a námitky proto neshledává důvodnými. Smysl institutu námitek tak není naplněn v situaci, kdy stěžovatel uvádí jasné argumenty, avšak zadavatel na tyto konkrétní argumenty nereaguje vůbec či jen povšechně, aniž by vysvětlil, proč daná námitka není důvodná. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí (konkrétním a zpětně přezkoumatelným způsobem) odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisející, resp. lichou.

56. Povinnost zadavatele zabývat se námitkami stěžovatele s veškerou pečlivostí pak úzce souvisí se skutečností, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu, či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezdůvodňuje, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (s jehož podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kauci) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní. Za této situace by pak bylo krajně nespravedlivé, aby zadavatel až v průběhu správního řízení představil komplexní argumentaci (kterou přitom musí znát od samého počátku, resp. od okamžiku, kdy se pro určitý postup rozhodl) opřenou o relevantní podklady, na základě které by dosáhl zamítnutí návrhu (a připadnutí navrhovatelem složené kauce státu).

57. Právě s cílem předejít naposledy zmíněným situacím zákonodárce v předmětných zákonných ustanoveních konstruoval takové pojetí vyřizování námitek, které zajišťuje, že stěžovatel

nebude na svých právech dotčen neochotou (či snad dokonce neschopností) zadavatele svůj postup racionálně hájit.

58. Požadavky na řádné vypořádání námitek je nutné vykládat i dle judikatury Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku sp. zn. 2 As 314/2020 ze dne 21. 10. 2021 mj. uvádí, že „*[n]ámitkami a rozhodnutím o nich se skutečně vede určitý dialog mezi zadavatelem a dotčenými subjekty, které nevnímají jeho postup jako zákonný. Zadavatel (...) vypořádáním námitek vysvětluje a obhajuje svůj postup, čímž může předejít dalším řízením. Rozhodnutí zadavatele o námitkách, ač je svou povahou určitým stanoviskem zadavatele k námitkám, má vést i v případě, že jsou námitky nedůvodné, k odstranění pochybností o jeho postupu při zadávání veřejné zakázky. Požadavek zákona na podrobné a srozumitelné vypořádání námitek není požadavkem nijak neurčitým (...). Obsahují-li námitky konkrétní argumentaci, je podrobným a srozumitelným rozhodnutím konkrétní odpověď na veškeré uplatněné argumenty*."

59. Úřad poznamenává, že zákon, stejně jako soudní judikatura, rozlišuje dva typy nepřezkoumatelnosti – nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat rozhodnutí obsahující podstatné vnitřní rozpory (mezi výrokem a odůvodněním nebo v rámci samotného textu odůvodnění) či takové rozhodnutí, z nějž nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit v situaci, kdy v rozhodnutí nejsou řádně vypořádány všechny namítané skutečnosti, případně kdy rozhodnutí není odůvodněno vůbec nebo je odůvodněno nedostatečně (netransparentně) vzhledem k požadavkům zákona.

60. Pokud zadavatel, resp. jím vyhotovené rozhodnutí o námitkách nevyhoví požadavku na přezkoumatelnost, může Úřad v souladu s § 263 odst. 5 zákona uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Zadavatel je v takovém případě povinen přezkoumatelným způsobem o námitkách rozhodnout znovu, neboť zákonodárce v předmětném ustanovení zákona formuloval právní fikci, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Takto „podané" námitky pak nemohou být považovány za opožděné.

61. Se zřetelem na vše shora uvedené tedy Úřad přistoupil k posouzení toho, zda v šetřeném případě rozhodnutí o námitkách vyhovuje nárokům kladeným zákonem, jinými slovy, zda se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v nich tvrzeným, resp. zda není rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné.

62. Úřad předně konstatuje, že v šetřeném případě je z obsahu námitek patrné, že tyto směřují proti rozhodnutí o výběru dodavatele, resp. proti závěru zadavatele o splnění zadávací podmínky stanovené v čl. 17.4.1. zadávací dokumentace vybraným dodavatelem.

Obecně ke kvalifikaci

63. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že zadávacími podmínkami ve smyslu § 28 odst. 1 písm. a) zákona jsou veškeré podmínky stanovené zadavatelem, které se týkají účasti v zadávacím řízení i celého jeho průběhu. Součástí zadávacích podmínek mohou být i kritéria technické kvalifikace, jejichž účelem má být ověření personálních a technických kapacit dodavatele, resp. jeho zkušeností a odborných schopností v rozsahu nezbytném pro plnění veřejné zakázky, aby měl zadavatel přiměřenou jistotu, že dodavatel, který kritéria technické kvalifikace splňuje, bude skutečně schopen řádně, včas a v odpovídající kvalitě veřejnou zakázku plnit [podle § 28 odst. 1 písm. c) zákona se kvalifikací rozumí způsobilost a schopnost dodavatele plnit veřejnou

zakázku]. Jinými slovy, stanovení požadavků na kvalifikaci dodavatele představuje pro zadavatele nástroj pro zajištění větší míry jistoty úspěšné realizace předmětu veřejné zakázky a minimalizaci rizika, že dojde ke zmaření primárního účelu zadávacího řízení, jímž je řádná a efektivní realizace veřejné zakázky dle potřeb zadavatele.

64. Zadavatel má plné právo stanovit své požadavky na kvalifikaci dle svého uvážení, avšak při jejich vymezení musí postupovat v mezích zákona. Konkrétně ve vztahu k podmínkám technické kvalifikace to znamená, že je zadavatel povinen dodržet zásady zadávání veřejných zakázek zakotvené v § 6 zákona (zejména zásady transparentnosti, přiměřenosti a zákazu diskriminace) a na ně navazující ustanovení zákona, v daném kontextu především § 36 odst. 1 zákona, podle něhož zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, a § 73 odst. 6 zákona, který stanoví, že pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit a) která kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace požaduje a b) minimální úroveň pro jejich splnění.

65. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadavatel stanovil požadavek na prokázání technické kvalifikace v rámci bodu 17.4.1. zadávací dokumentace, v rámci něhož zadavatel požadoval předložení 3 stavebních prací obdobného charakteru, každá v hodnotě nejméně 3,4 mil. Kč bez DPH, provedených účastníkem zadávacího řízení za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení, včetně předložení osvědčení objednatele mj. o řádném provedení a dokončení prací. Za stavební práce obdobného charakteru zadavatel považuje protismykovou úpravu povrchů vozovek dle zhotovitelem přiloženého Technologického předpisu nebo postupy platnými pro použité technologie schválenými dle místních platných norem. Vybraný dodavatel předložil k prokázání splnění technické kvalifikace 3 referenční zakázky. Z protokolu o posouzení splnění podmínek účasti vyplývá, že zadavatel tyto předložené referenční zakázky posoudil a dospěl k závěru, že tyto reference splňují požadavky stanovené v bodu 17.4.1. zadávací dokumentace. Zadavatel tedy považoval technickou kvalifikaci vybraného dodavatele za prokázanou, a to včetně požadavku, aby každá z předložených referenčních zakázek dosahovala minimální hodnoty ve výši alespoň 3 400 000 Kč bez DPH. Tento závěr zadavatel promítl jak do posouzení splnění podmínek účasti, tak následně i do rozhodnutí o výběru dodavatele.

66. Navrhovatel v námitkách zpochybnil splnění požadavku na minimální finanční objem referenčních zakázek, přičemž ve vztahu k referenční zakázce 1 konkrétně namítal, že z předložených referencí není zřejmé, jakou část plnění tvořily práce spočívající ve vodorovném dopravním značení a jakou část vlastní mikrokoberec (a tedy jaký finanční objem z celkové hodnoty plnění tvořilo vodorovné dopravní značení a jaký finanční objem tvořila pokládka mikrokoberce). Za této situace podle navrhovatele nelze jednoznačně dovodit, zda byla splněna zadavatelem stanovená minimální hodnota ve výši 3,4 mil. Kč bez DPH. V návaznosti na uvedené navrhovatel dále ve vztahu k referenčním zakázkám 2 a 3 zpochybnil, zda tyto reference představují jednotlivé samostatné zakázky splňující požadavek minimální hodnoty jedné referenční zakázky ve výši alespoň 3 400 000 Kč bez DPH, když se mělo jednat o plnění na základě rámcové dohody. Dle navrhovatele ani v těchto případech nelze jednoznačně dovodit splnění hodnoty referenční zakázky podle požadavku zadavatele na min. objem ve výši 3,4 mil. Kč bez DPH za jednu zakázku.

67. Zadavatel je v takovém případě povinen se s námitkou vypořádat způsobem, který objasňuje, jakým způsobem ověřil splnění minimálního finančního objemu referenčních zakázek a na základě jakých konkrétních skutečností dospěl k závěru o splnění této podmínky.

68. Úřad v této souvislosti konstatuje, že námitka navrhovatele nesměřovala pouze proti obecnému závěru zadavatele o splnění technické kvalifikace, nýbrž obsahovala konkrétní výhrady k jednotlivým referenčním zakázkám vybraného dodavatele, a to zejména ve vztahu k určení finančního rozsahu plnění realizovaného vybraným dodavatelem ve spojitosti s plněním obdobným předmětu posuzované veřejné zakázky a k otázce, zda předložené reference představují samostatné zakázky splňující požadovaný finanční limit, či souhrn více plnění.

69. Z obsahu rozhodnutí o námitkách vyplývá, že se zadavatel k předmětným námitkám sice v určité míře vyjádřil, avšak jeho vypořádání zůstalo pouze v obecné rovině, když postrádá dostatečně konkrétní odůvodnění, jak k uvedeným závěrům dospěl. Rozhodnutí o námitkách obsahuje obecné vyjádření k námitce, tj. je zřejmé, že se zadavatel neopomenul zcela k tvrzeným skutečnostem vyjádřit. Nicméně z pohledu Úřadu neobsahuje úvahy v dostatečné míře podrobnosti, z nichž by bylo možné dovodit, jak konkrétně zadavatel posoudil otázku finančního objemu jednotlivých referencí, ani jakým způsobem vyřešil pochybnosti navrhovatele ohledně rozsahu těchto plnění, respektive z jakých konkrétních podkladů vycházel a jakými úvahami byl veden při posouzení jednotlivých referenčních zakázek.

70. Navrhovatelem formulovaná námitka přitom směřuje k samotnému způsobu posouzení splnění kvalifikačního požadavku zadavatelem a vyžaduje od něj konkrétní reakci, která objasní, jakým způsobem tyto skutečnosti vyhodnotil, a to takovým způsobem, kdy nevyjádří pouze výsledek své úvahy, ale součástí jeho sdělení navrhovateli, tj. součástí rozhodnutí o námitkách bude i to, jaké podklady k tomu měl k dispozici, jaké provedl výpočty na základě těchto podkladů, a tedy jaké konkrétní úvahy jej vedly k závěru, že je splněn požadavek na minimální hodnotu každé jednotlivé referenční zakázky. Ve vztahu k referenční zakázce 1 to zahrnuje zejména povinnost identifikovat relevantní část plnění započitatelnou do finančního limitu, tuto část konkrétně vyčíslit a vysvětlit, jakým způsobem byla její výše ověřena, například uvedením, z jakých konkrétních dokumentů (např. smlouvy, rozpisu prací či jiných podkladů) zadavatel při tomto závěru vycházel. Ve vztahu k referenčním zakázkám 2 a 3 to představuje povinnost zadavatele nejen uvést výsledek posouzení, tj. že se jednalo o „jednotlivé, samostatné zakázky“, ale i konkrétně objasnit, z čeho lze usoudit, že se jedná o samostatné zakázky splňující požadovaný finanční limit, či o souhrn dílčích plnění realizovaných na základě rámcové dohody, a současně zaznamenat, jakým způsobem zadavatel tyto skutečnosti ověřil a vyhodnotil. Je tedy zapotřebí konkrétně objasnit, proč se jedná o samostatné zakázky splňující požadovaný finanční limit, a nejedná se o souhrn („uměle sečtených“) dílčích plnění realizovaných na základě rámcové dohody, a zároveň uvést, z jakých podkladů zadavatel tyto závěry dovodil a k jakým konkrétním závěrům/hodnotám dospěl Tyto úvahy musí být současně zadavatelem písemně zaznamenány a opřeny o konkrétní dokumenty a z důvodu zachování zásady transparentnosti a možnosti přezkoumat postup zadavatele by pak měly být obsaženy i v dokumentaci o zadávacím řízení.

71. Součástí zásady transparentnosti je i požadavek přezkoumatelnosti jednotlivých kroků zadavatele, a tedy i to, aby z dokumentace o zadávacím řízení bylo zřejmé, z jakých podkladů zadavatel vycházel a jakými úvahami byl veden. Za tímto účelem musí být rozhodné skutečnosti a úvahy zadavatele zachyceny v dokumentaci o zadávacím řízení v takové podobě, aby bylo

možné jeho postup zpětně přezkoumat. Dle rozhodovací praxe Úřadu[2] z pohledu dodržení zásady transparentnosti obstojí pouze takový postup zadavatele, který je možno zpětně objektivně přezkoumat, tj. jehož obsah je možno podrobit kontrole, přičemž skutečnosti a důvody v něm uvedené musí být objektivně ověřitelné a musí mít oporu v zadávací dokumentaci. Fakt, že zadavatel má tyto důvody za prokázané, musí současně vyplývat z konkrétních dokumentů tvořících součást dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Z dokumentace o zadávacím řízení musí být zřejmé, resp. tato musí podávat nepochybné informace o tom, že zadavatel má tyto skutečně postaveno najisto. Zachycení těchto důvodů v dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku vede k naplnění shora uvedené zásady transparentnosti zadávacího řízení.

72. Úřad konstatuje, že požadavek přezkoumatelnosti postupu zadavatele dopadá i na posouzení splnění technické kvalifikace, kdy musí být z dokumentace o zadávacím řízení zřejmé, jak zadavatel dospěl k závěru o splnění jednotlivých kvalifikačních kritérií. Není-li toto odůvodnění dostatečně konkrétní, nelze postup zadavatele považovat za přezkoumatelný.[3]

73. V této souvislosti lze rovněž odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012, v němž jmenovaný soud konstatoval, že *„[ú]kolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“* Pro úplnost Úřad dodává, že ačkoliv se citované závěry vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jsou plně aplikovatelné i za platnosti nyní účinného zákona, neboť v něm obsažená koncepce právní úpravy obecně vychází z dosavadní rozhodovací praxe.

74. Úřad v této souvislosti odkazuje též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010–159, podle něhož požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v postupu zadavatele shledány takové prvky, jež činí zadávací řízení nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným či nepřehledným.

75. Úřad konstatuje, že zadavatel této povinnosti nedostál, neboť i přestože na námitky navrhovatele týkající se minimálního finančního objemu referenčních zakázek a rozsahu plnění realizovaného vybraným dodavatelem do jisté míry reagoval, jeho vypořádání neobsahuje dostatečně konkrétní úvahy, na jejichž základě by bylo možné jeho postup přezkoumat. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách neposkytl konkrétní úvahy, neuvedl žádné konkrétní podklady, na jejichž základě by bylo možné ověřit, jakým způsobem posoudil splnění požadavku na minimální hodnotu referenčních zakázek ve výši alespoň 3,4 mil. Kč bez DPH Zadavatel zejména neuvedl, k jakým konkrétním hodnotám u jednotlivých referenčních zakázek dospěl a z jakých podkladů při tomto posouzení vycházel. Ve vztahu k referenčním zakázkám 2 a 3 pak zadavatel rovněž blíže neobjasnil, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že se jedná

[2] viz např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-46193/2024/500 ze dne 3. 12. 2024, sp. zn. ÚOHS-S0680/2024/VZ ze dne 3. 12. 2024 (bod 213 odůvodnění), rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-29897/2025/500 ze dne 8. 8. 2025, sp. zn. ÚOHS-S0194/2025/VZ ze dne 8. 8. 2025 (body 70, 74, 106 odůvodnění)

[3] viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2009, č. j. 5 Afs 75/2009–100

o samostatná plnění splňující požadovaný finanční limit. Tím zadavatel nesplnil povinnost podrobně a srozumitelně se k této námitce vyjádřit již v rozhodnutí o námitkách, jak mu ukládá § 245 odst. 1 zákona. Vzhledem k výše uvedenému a k tomu, že zadavatel v tomto případě nedostál zákonem stanoveným kvalitativním požadavkům kladeným na rozhodnutí o námitkách, Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

76. Navrhovatel v námitkách rovněž namítal, že vybraný dodavatel nesplnil zadávací podmínky, neboť jím předložené referenční zakázky neodpovídají požadavkům na protismykovou úpravu povrchů vozovek dle technických podmínek TP 213, když se podle navrhovatele jedná o plnění spočívající v realizaci mikrokoberců, které nelze bez dalšího považovat za technologie odpovídající uvedené technické normě a současně konkrétně specifikoval, v čem spatřuje zásadní odlišnosti, a mj. uvedl: „*mikrokoberec poskytuje standardní úroveň drsnosti odpovídající běžným obrusným vrstvám a není optimalizován na dosažení maximálních protismykových parametrů.*“

77. Konkrétně navrhovatel v návrhu uvedl, že ve vztahu k námitce nesplnění zadávací podmínky zadavatel tyto »*námitky odmítl s argumentací, že, stručně shrnuto, pojem „obdobný charakter“ nelze vykládat jako požadavek absolutní totožnosti technologie a že mikrokoberec může být považován za plnění obdobného charakteru. Uvedené zdůvodnění je však zcela v rozporu s tím, že zadavatel v zadávací dokumentaci jednoznačně vymezil předmět Zakázky jako realizaci bezpečnostní protismykové úpravy podle TP 213 a současně výslovně požadoval předložení dokladů prokazujících shodu postupu s TP 213. Jestliže zadavatel následně připustil jako referenční zakázky práce spočívající v pokládce klasického dvouvrstvého mikrokoberce, tedy technologie řídící se TKP 28, a nikoliv TP 213, postupuje v příkrém rozporu se zákonem, neboť fakticky zadavatel zcela popřel své vlastní požadavky v rámci zadávací dokumentace a dodatečně extenzivně rozšířil okruh přípustných referencí.*

Pokud zadavatel požadoval zkušenost s protismykovou úpravou podle TP 213 a současně jako dostačující uznal běžný mikrokoberec, jde z podstaty věci o zjevný rozpor mezi obsahem zadávací dokumentace a následným posouzením kvalifikace. Zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách argumentuje materiální podobností a „výsledným efektem“, ale zcela opomíjí, že toto zdůvodnění odporuje vlastnímu vymezení technických podmínek a technické kvalifikace v zadávací dokumentaci. Nelze z logiky věci současně tvrdit, že předmět Zakázky musí splňovat TP 213 a že dodavatel musí předložit doklady k TP 213, ale současně postačí reference realizované zcela jinou technologií; takový výklad je nepředvídatelný, vůči naší společnosti a ostatním uchazečům diskriminační a porušuje zásadu transparentnosti podle § 6 ZZVZ.«

78. Úřad konstatuje, že navrhovatel v námitkách (a následně i v návrhu) neomezil svou argumentaci na obecné zpochybnění technické kvalifikace vybraného dodavatele, nýbrž ji vystavěl na konkrétním technickém a funkčním rozlišování mezi protismykovou úpravou povrchů vozovek ve smyslu TP 213 a technologií mikrokoberce. Uvedená námitka tak jednoznačně směřovala proti tomu, že zadavatel měl za splnění kvalifikačního požadavku považovat i plnění, která podle navrhovatele nesplňují technické ani funkční znaky protismykové úpravy.

79. Úřad v této souvislosti zdůrazňuje, že při posuzování splnění technické kvalifikace je rozhodující obsah konkrétní zadávací podmínky, tak jak byla zadavatelem formulována. Nelze tedy zpětně dovozovat požadavky, které zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nestanovil.

80. Úřad v návaznosti na výše uvedené konstatuje, že ačkoli navrhovatel svou argumentaci opíral o technické a funkční rozdíly mezi protismykovou úpravou dle TP 213 a technologií mikrokoberce, rozhodující pro posouzení splnění technické kvalifikace je vymezení kvalifikačního požadavku obsažené v zadávací dokumentaci. V daném případě přitom zadavatel nepožadoval prokázání zkušenosti s konkrétní technologií dle TP 213, nýbrž stanovil požadavek na doložení stavebních prací „obdobného charakteru". Za této situace tedy nelze vycházet z předpokladu, že by kvalifikační požadavek automaticky vyžadoval technologickou totožnost s budoucím plněním veřejné zakázky, a nelze proto bez dalšího dovodit, že reference spočívající v realizaci mikrokoberce nemohly být zadavatelem považovány za práce obdobného charakteru.

81. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel nevymezil kvalifikační požadavek jako požadavek na technologickou totožnost s předmětem (budoucím plněním) veřejné zakázky, ale naopak umožnil širší okruh referenčních plnění, která naplňují požadovaný charakter stavebních prací. Za těchto okolností proto nelze z pouhé skutečnosti, že mikrokoberec nevykazuje shodné technické parametry či funkční vlastnosti jako bezpečnostní protismyková úprava dle TP 213, bez dalšího dovozovat nesplnění kvalifikačního požadavku.

82. Úřad v této souvislosti zdůrazňuje, že navrhovatelova argumentace vychází primárně z požadavků na budoucí plnění veřejné zakázky, resp. z technických podmínek vztahujících se k její realizaci, avšak tyto požadavky nelze automaticky přenášet do roviny prokazování technické kvalifikace, pokud tak zadavatel výslovně nestanovil. Přijetí výkladu navrhovatele by ve svém důsledku vedlo k tomu, že by pojem „obdobný charakter" byl fakticky vykládán jako požadavek na technologickou shodu, což však z textu zadávací dokumentace nevyplývá.

83. Úřad rovněž odkazuje na rozhodnutí jeho předsedy č. j. ÚOHS-43534/2025/163 ze dne 6. 11. 2025, sp. zn.ÚOHS-R0120/2025/VZ: „*V rámci posuzování splnění podmínek účasti je třeba mít na paměti odlišné vymezení předmětu plnění soutěžené veřejné zakázky a vymezení požadavku na technickou kvalifikaci. Ačkoli souhlasím s tím, že kvalifikační požadavky musí být přiměřené obsahu a rozsahu předmětu veřejné zakázky, neznamená to však, že věcný obsah samotného kvalifikačního požadavku lze vykládat tak, že se v něm vždy promítá složitost předmětu soutěžené veřejné zakázky. Jinými slovy, kvalifikační požadavek lze stanovit i tak, že bude naplněn předložením reference na věcně jednodušší plnění, ačkoli zadavatel poptává věcně složitý předmět plnění. To je ostatně plně v rukou zadavatele, jak přísně si nastaví kvalifikační požadavky.*"

84. Úřad proto předběžně uzavírá, že zadavatel byl oprávněn vykládat zadávací podmínku týkající se technické kvalifikace způsobem, který připouští širší okruh referenčních plnění, pokud tato naplňují materiální a funkční obdobnost požadovaného plnění, a že takový výklad je v zásadě v souladu se smyslem institutu kvalifikace, jakož i se zásadou podpory hospodářské soutěže.

85. Úřad současně konstatuje, že zadavatel v tomto duchu námitky navrhovatele vztahující se k otázce technologické obdobnosti vypořádal, přičemž jeho stanovisko je jako celek srozumitelné a vychází z jím zvoleného výkladu zadávacích podmínek. Nicméně Úřad považuje za vhodné uvést, že zadavatel mohl své závěry blíže rozvést, zejména pokud jde o konkrétní důvody, pro které nepřisvědčil argumentaci navrhovatele o technologické neobdobnosti mikrokoberce vůči protismykové úpravě dle TP 213, neboť v tomto směru jeho odůvodnění zůstalo spíše v obecné rovině a neobsahuje bližší konkretizaci podkladů a úvah, z nichž vycházel.

86. Podle předběžného názoru Úřadu tak nelze zadavateli bez dalšího vytýkat, že reference spočívající v realizaci mikrokoberce považoval za způsobilé k prokázání splnění požadavku na technickou kvalifikaci, neboť byl oprávněn posuzovat předložené referenční zakázky z hlediska jejich materiální a funkční obdobnosti, a nikoli výlučně z hlediska jejich technologické totožnosti s plněním dle TP 213.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení nápravného opatření

87. Úřad s odkazem na § 263 odst. 1 zákona konstatuje, že není vázán návrhem v tom smyslu, jaké nápravné opatření navrhovatel požaduje. Úřad jakožto správní orgán je podle § 2 odst. 3 správního řádu povinen v rámci správního řízení šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Proto přijme pouze takové nápravné opatření, které odstraňuje nezákonný stav.

88. Vzhledem k tomu, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách, kterým tyto odmítl, podrobně nevyjádřil ke všem vzneseným námitkám navrhovatele, jak mu ukládá § 245 odst. 1 zákona, v důsledku čehož je odůvodnění předmětného rozhodnutí zadavatele o námitkách nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, rozhodl Úřad v souladu s § 263 odst. 5 zákona toliko o zrušení rozhodnutí o námitkách, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

89. Úřad doplňuje, že byť se jím uložené nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách může jevit jako přísné, není dle přesvědčení Úřadu v šetřeném případě ve vztahu k zadavateli nikterak nepřiměřené nebo nespravedlivé, a to i s přihlédnutím k právům a oprávněným zájmům navrhovatele a možnému výše nastíněnému dopadu zadavatelova postupu, resp. výsledku správního řízení na navrhovatele. Lze dodat, že zadávací řízení je formalizovaný proces, který musí vyhovovat zákonem stanoveným podmínkám, zadavatel tedy musí na každý svůj krok nahlížet též z toho pohledu, zda je v souladu se zákonem. Za takového stavu věci nemůže zadavatel dodavatelům zastřít své úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru, že postupuje v souladu se zákonem, neboť právě to je základním smyslem rozhodnutí o námitkách. Úřad proto neshledává nepřiměřeným uložení takového nápravného opatření, jež má zadavatele přimět k větší pečlivosti při přezkoumávání obsahu námitek a svůj postup navrhovateli relevantním způsobem odůvodnit.

90. Pro úplnost Úřad uvádí, že podle § 263 odst. 5 zákona platí, že okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí byly navrhovatelem podány nové námitky s totožným obsahem, které zadavatel nemůže odmítnout jako opožděné. Bude tedy na zadavateli, aby reflektoval skutečnosti uvedené v odůvodnění tohoto rozhodnutí a o námitkách navrhovatele opětovně rozhodl způsobem, který bude souladný s § 245 odst. 1 zákona.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení zákazu uzavřít smlouvu

91. Podle § 263 odst. 8 zákona platí, že ukládá-li Úřad nápravné opatření s výjimkou zákazu plnění smlouvy, zakáže zároveň zadavateli až do pravomocného skončení řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu; rozklad proti tomuto výroku nemá odkladný účinek.

92. Výše citované ustanovení formuluje jako obligatorní součást rozhodnutí Úřadu o uložení nápravného opatření (s výjimkou zákazu plnění smlouvy) rovněž výrok o tom, že zadavatel až do pravomocného skončení správního řízení nesmí uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, přičemž tento výrok je účinný dnem vydání rozhodnutí, a tedy je účinný i u nepravomocného

rozhodnutí. Tento zákaz uzavřít smlouvu se ukládá z důvodu, aby se zadavatel nemohl vyhnout splnění uloženého nápravného opatření uzavřením smlouvy [s důsledky zastavení správního řízení dle § 257 písm. j) zákona] ještě před nabytím právní moci rozhodnutí.

93. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku II. uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách, zakázal zároveň ve výroku III. tohoto rozhodnutí zadavateli až do pravomocného skončení tohoto správního řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu na veřejnou zakázku.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí – povinnost uhradit náklady řízení

94. Podle § 266 odst. 1 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu, kterým se ukládá nápravné opatření nebo zákaz plnění smlouvy, též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo pro místní rozvoj vyhláškou. Příslušná vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, stanoví v ustanovení § 1, že paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je povinen zadavatel uhradit v případě, že Úřad rozhodl o uložení nápravného opatření nebo zákazu plnění smlouvy, činí 30 000 Kč.

95. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku II. uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

96. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2026000339.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad proti výrokům I., II. a IV. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad proti výroku III. tohoto rozhodnutí nemá podle § 263 odst. 8 zákona odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Mojmír Florian

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:

1. Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, Koterovská 462/162, 326 00 Plzeň
2. Saferoad Restraint Systems s.r.o., Plzeňská 666, 330 21 Líně
3. Mgr. Daniel Maroušek, advokát, Ježnická 2388/23a, 794 01 Krnov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy